

Autostrade considera que la fusió encara és possible

El president del grup creu que se'n pot "parlar" amb el govern ■ Diu que les condicions del decret del 97 han vençut

Redacció
ROMA

El president d'Autostrade, Gian Maria Gros-Pietro, considera que la fusió amb l'espanyola Abertis "encara pot fer-se" i que hi ha "marge per raonar i parlar sobre les condicions" amb el govern italià, que es va mostrar radicalment contrari a l'operació.

Així, Gros-Pietro, en una entrevista publicada ahir pel diari italià *Corriere della Sera*, creu que perdre l'ocasió de convertir-se, al costat d'Abertis, en el líder mundial de les concessionàries d'autopistes "seria un greu error per al sistema italià".

El govern d'Itàlia ha ex-

pressat la seva "determinació negativa" a la fusió, davant el possible conflicte d'interessos, per la presència en la societat resultant de la constructora espanyola ACS, que tindria un 12,5% de la nova societat.

Un altre punt de vista

Val a dir, però, que el president d'Autostrade no té la mateixa opinió que l'executiu italià sobre el decret del 1997 que va fixar les modalitats de privatització d'Autostrade, i que estableix que no poden haver-hi companyies de construcció en l'accionariat estable de la concessionària de la gestió d'autopistes.

"S'ha plantejat una qües-

Gian Maria Gros-Pietro, president d'Autostrade, l'abril passat en la presentació de la fusió amb Abertis ■ M. ANGLARILL / ARXIU

tió de legitimitat. Però el decret sobre la privatització del 1997 em sembla que diu una altra cosa. És veritat, el nucli estable d'accionistes no podia tenir entre els seus socis empreses de construcció, però aquesta prohibició s'acabava el 2003. Ara som al 2006", ex-

plica Gros-Pietro.

El ministre d'Infraestructures, Antonio di Pietro, va precisar la setmana passada que l'"autorització negada" al projecte de fusió no es refereix a l'operació en si, sinó a la transferència automàtica de la concessió de la gestió d'autopistes. ■

TANTXTANT

Modest Guinjoan
Josep Maria Llaureador

Amb el territori a les mans

Es que tenim una certa edat fa anys que assistim al que molts anomenen trinxadissa territorial del país en els seus quatre punts cardinals.

Diuen els governants, i així ho entenem, que el progrés comporta consum de sòl i de paisatge, però pensàvem que la cosa tenia una mesura i un control. El més greu és que bona part del trinxadissa s'ha fet quan la Generalitat tenia competències exclusives en la matèria. Per acabar de reblar el clau, el fiscal coordinador de Medi Ambient i Urbanisme espanyol, Antonio Vercher, diu que la suma d'excessives competències dels ajuntaments en ordenació del territori, de la gran dependència pressupostària local d'aquesta matèria i de certs nivells de corrupció tradicionals, es tradueixen en una pèssima gestió de l'urbanisme. És ell també qui recorda l'article 47 de la Constitució: "les autoritats han d'evitar l'especulació del sòl".

En matèria de sòl els empresaris fan el que els marca l'instint: demanar a qui té la clau de la gestió allò que afavoreix els seus interessos, siguin requalificacions de rústic a urbanitzable, extraccions d'àrids, polígons industrials, centres logístics, camps de golf o promocions a prop de la costa. És responsabilitat dels governants dir no quan toca. Fa feredat pensar que autogovern i ajuntaments són responsables de la desfeta territorial i dol profundament que gent com el fiscal diguin que, si l'administració central recuperés competències, la planificació i el control serien més eficaços. I és més trist encara que se'ns pugui passar pel cap que potser té raó el fiscal quan diu que no hem sabut fer un bon ús de la descentralització. La pregunta és: si fóssim independents, seriem capaços de fer-ho millor?

ANÀLISI

Joaquim Perramon

Les opes sense vacances

Els desafiaments de la globalització

La renda variable de les borses espanyoles no deixa de registrar opes (oferta pública d'adquisició d'accions), contraopes i fusions, amb les quals les empreses busquen assolir un creixement que els permeti afrontar els desafiaments de la globalització. Els bons resultats i els baixos tipus d'interès han contribuït al llançament d'opes i la concentració de capitals. Dita activitat corporativa, a més de fer pujar les cotitzacions de les companyies afectades, ha obert la porta a la penetració de les empreses espanyoles a Europa, que fins ara s'havia centrat en l'Amèrica llatina.

La penetració d'empreses espanyoles a la Unió Europea (UE) encara és incipient. La presència de les empreses franceses, alemanyes, britàniques i italianes és molt superior a la de les espanyoles.

Per fer front als desafiaments de la globalització, hi ha un debat permanent a la UE entre els partidaris de la liberalització en el mercat inte-

Rafael Miranda (dreta) fa broma amb Manuel Pizarro en l'última junta d'Endesa ■ A. COMAS / REUTERS

rior únic i els partidaris del proteccionisme dels mercats interiors de cada país. Gran Bretanya propugna accentuar la liberalització per afrontar la globalització, mentre que França i Alemanya s'han mostrat partidàries de preservar la sobirania econòmica.

A la Comissió Europea li queda un llarg camí per a l'efectivitat del mercat únic

europèu. Solament cinc Estats de la UE han harmonitzat les respectives lleis d'opes amb la directiva comunitària. Una altra directiva tracta d'eliminar els obstacles en les inversions accionàries frontereres.

L'opa hostil de Gas Natural contra Endesa, presentada el 5 de setembre del 2005, és la més antiga de les que actual-

ment bullen a la borsa. El fet que l'operació hagi entrat en la via judicial per la proliferació de recursos pot allargar el procés molts mesos.

Al mes de febrer el grup energètic alemany E.ON va llançar una opa pel 100% d'Endesa, amb una oferta de prop del 30% més per acció que la de Gas Natural, i pagat en metàl·lic. El govern central

i Gas Natural van recórrer l'acte del Tribunal Suprem (TS), que va paralitzar l'opa.

A finals del mes de juliol el consell de la Comissió Nacional de l'Energia (CNE) va aprovar per quatre vots a favor i cinc abstencions condicionar-la al compliment de 19 requisits, entre els quals hi ha l'obligació de vendre 7.600 megawatts de la potència instal·lada d'Endesa, que equivalen al 30% de la seva capacitat a Espanya.

Els directius del grup alemany van assenyalar que les limitacions a la seva opa són injustificades i que es reservaven totes les accions legals al seu abast. Endesa recorre l'opa d'E.ON i manté bloquejada la de Gas Natural. El govern central prepara la resposta a la UE, que demana el motiu de les restriccions imposades a l'opa d'E.ON.

D'altra banda, la divulgació amb retard de la decisió del govern de Romano Prodi de vetar la fusió d'Abertis i Autostrade per formar el primer grup paneuropeu d'autopistes també deixa, de moment, el projecte en l'aire.

Dificultats per al mercat europeu

Romano Prodi, que ha presidit la Comissió Europea uns anys, i el ministre d'Economia italià, Tommaso Padoa Schioppa, que ha estat conseller del Banc Central Europeu (BCE), defensen per raons polítiques internes el revisionisme patriòtic de l'economia italiana. Segons Schioppa i Antonio di Pietro, ministre d'Infraestructures, Abertis no pot fusionar-se amb Autostrade perquè té com a accionista de referència la constructora ACS, que té el 24% del capital. Si es produís la fusió, tindria el 12,5% del nou grup.

El govern italià ha utilitzat un decret de l'any 1997 que prohibeix la presència d'empreses constructores en el capital d'Autostrade, i defensa concessions que considera un bé públic.

Pel que fa a l'opa de Metrovacesa, la família Sanahuja va millorar la seva oferta inicial el 7 d'agost, elevant-la del 20% al 26% i a un preu de 90 euros per acció. La CNMV decidirà al setembre.